

Suomen Teosofinen Seura
Okkultinen Osasto

Ennen Esjojen Saira
Ostojen Osta

Helsinki 1920
Keskust kirjapaino Osakeyhtiö

Suomen Teosofisen Seuran jäsenille.

Rakkaat ystävät.

Teosofisen Seuran Presidentin Mrs. Annie Besantin kirjeeseen nojaten — joka on päiväntty toukokuun 13 p:nä 1920 Adyarissa ja jonka perustaja-yhdistys Pekka Ervast julkiluki Suomen Teosofisen Seuran vuosikokouksessa kesäkuun 25 p:nä 1920. — olemme me allekirjoittaneet muodostaneet toisen Presidentin kirje-mäsä mainitusta kahdesta osastosta, joihin Suomen T. S. voi jakautua, ja kehoitamme kaikkia Suomen T. S:n jäseniä harkitsemaan ja päättämään, kumpanko osastoon tahtovat kuulua, sekä myötäseuraavalla äänestyslipulla niin pian kuin mahdollista meille ilmoittamaan päätöksensä, siinä tapauksessa, että tahtovat liittyä Suomen Teosofisen Seuran Oskultiseen Osastoon. Ilmoittautu-misaika päättyy elokuun 31 p:nä. Äänestyslippu on allekirjoi-tettuna lähetettävä runoilija Aarni Roudalle, os.: Äggelby, joka toimii äänen kerääjänä ja laskijana.

Tuonenkylässä, kesäkuun 25 p:nä 1920.

Suomen Teosofisen Seuran jäsenet omalla nimikirjoituksellaan:

Pekka Ervast, Aarni Routa, Aleks. Törrönen, Väinö Särkkä, Aino Särkkä, R. Candolin, J. Ruusisto, Jaakko Liukkonen, J. R. Hannula, Ida Helio, Malla Lindholm, T. Hiltunen, Ida Rinnunen, Hilda Wahlström, Alma Koti, Helmi Törrönen, Emil Halonen, Alli Halonen, Mandi Tu-kainen, J. A. Tukainen, A. Laine, Elli Mölsä, R. J. Kukka, Miina Arpiainen, Juho Petäjäniemi, Anni Wiitanen, Emanuel Heino, Lyyti Hyvärinen, Anna Hallberg, Rauha Telenius, Suoma Telenius, Helmi Rissanen, Henny Pe-

terjon, B. W. Juutilainen, J. W. Hisja, Sofia Hisja, H. Keinänen, Lenn. L. Leino, Hanna Halonen, Aapo Pihlajamäki, Hilda Pihlajamäki, Laina Helle, Fredrika Riipinen, Lyyli Kolkkala, Juho Laitinen, Esko Koivisto, Bruno Hildén, Anna Halonen, Taatvi Antikainen, Fredr. Heliö, W. Virtanen, Otto Mölsä, Jussi Snellman, Heikki Peltola, Wilho Karppinen, L. Krohn, Tytti Krohn, Erkki Melartin, Mandi Paadenhovi, Mimmi Koivisto, Helmi Paasonen, E. Paasonen, Toivo Witikka.

Suomen T. S:n Okkultisen Osaston jäseniksi pyrkijät:

Helmi Helle, Anni Helle, Ida Währynen, Eino Krohn.

Mrs. Annie Besantin Kirje hm. seikkoja.

Kuten Tietäjästä, jäsenlehdestä ja teosofisista kokouksista on ilmennyt, on Suomen Teosofisen Seuran sisäinen elämä viime vuosina jakautunut kahteen „suuntaan“, joista toinen on pyrkinyt viemään teosofiaa ulos yhteiskunnalliseen elämään, toinen on pyrkinyt T. S:n alkuperäisessä ohjelmassa, keskittäen tarmonsä ja työnsä teosofisten aatteiden lewittämiseen. Tämä työnjako on luonnollinen ja perustuu inhimillisten luonteiden erilaisuuteen. Myöhemmissä S. T. S:n kahviajoissa edustaa oikullinen osasto jälkimmäistä työtapaa.

„Mitkikä muodollinen kahviajako ollenkaan on tarpeellinen?“ kysyy moni hämmästynyt T. S:n jäsen. „Eiwätkö Suomen teosofit woi yhdessä tehdä työtä, waikeakin eri tawalla?“ Jospa niin olisi, wastaamme tähän. Olemme kuitenkin vuosien wierissä hawainneet yhteistyön yhä waikeammaksi. Kuten Presidenttimme sanoo, ovat eri teiden kulkijat alkuasteilla taipuwait erimielisyyksiin, jopa riitaisuuksiin. Jäsenlehti esim. on kuluneen työkauden aikana selwästi osoittanut, että rauha ja sopusointu on mahdoton, niinkauan kuin kaikki jäsenet eiwät ole hymmärtäneet, ettei kellään ole „patenttia“ teosofiasta, ettei kukaan ole oikeutettu ajattelemaan, että hänen oma kantansa on „ainoa oikeata teosofiaa“. Suwaisewaisuuden suuri läksy opitaan sentähden paraiten eri seinien sijällä, joskin saman katon alla.

Sentähden muutamat ystävät kokoontuivat uuden wuoden päiwänä neuwottelemaan, mikä olisi tehtävä, jotta sopusointu, rauha, yhteishymmärrys ja weljellinen suwaisewaisuus saataisiin palaamaan Suomen Teosofiseen Seuraan. Kokouksessaan ystävät tulivat siihen loppupäättökseen, että ainoa tehokas ratkaisu olisi Suomen T. S:n jakautuminen kahteen osastoon, joista kumpikin wapaasti jaisi hoitaa omia sekä taloudellisia että muita asioitaan. Tultiin myös siihen, että haahmoteltu oikullinen osasto luopuisi kaikesta

Suomen T. S:n nykyisestä omaisuudesta toisen, yhteiskunnallisia asioita harrastawan osaston hywäksi.

Asiasta kirjoitettiin Mrs. Besantille kirje, jossa kuvattiin Suomen Teosofisen Seuran tilannetta. Miltei maailmansodan alusta lähtien, sanottiin kirjeessä, on Suomen T. S. ollut kuin jakautuneena kahteen puolueeseen. Toinen („punainen“) harrastaa yhteiskunnallista uudistustyötä teosofisena welvollisuutena ja katsoo siinä kulkewansa Mrs. Besantin jäljissä; toinen („valkoinen“) taas tahtoo säilyttää teosofista liikeä puhtaasti henkisenä liikkeenä ja pitää teosofista propagandatyötä ainoana ulospäin welwoittavana toimintamuotona.

Tämä jälkimäinen ryhmä pitää perustaja-yhsihiteeriä luonnollisena johtajana ja on aina ollut enemmistönsä. Se on ollut asioiden johdosja vuoden 1917 loppuun, jolloin P. E. luopui yhsihiteeriydestä. Luopuminen tapahtui sitä warten, että tyytymätön vähemmistö jaisi ohjeljet käsiinsä. Perustaja-yhsihiteeri näet ei harrastanut mitään muuta kuin teknillisesti teosofista työtä, ei esim. Idän Tähdän työtäkään, jonka tähden vähemmistö tunsi itsensä estetyksi ja epäwapaaksi. He olisimat tahtoneet lähteä toteuttamaan Mrs. Besantin suunnitelmia ja pitivät P. E:tä, jonka näkökanta esim. sotakyhmyksessä tunnetusti poikkesi Presidentin kannasta, suorastaan Mrs. Besantin wastustajana. Vuoden 1918 vuosikokous — punaisen wallankumouksen jälkeen — tahtoi taas walita P. E:n yhsihiteeriksi, mutta P. E:n nimenomaisesta pyynnöstä hywäksi kokous Wainö Walwanteen yhsihiteeriksi. Wälkkoa jälkeen kokouksen Wainö Walwanne kuitenkin rukoili P. E:tä jäämään yhsihiteeriksi, koska hän — W. H. W. — oli wallankumoukseen sekaantuneena kadottanut kansalaisluottamuksensa. P. E. suostui ja oli täten nimellisesti yhsihiteerinä toimintamuotona 1918—1919.

Oli siis syntynyt jonkinlainen yhsihiteeripula. Mutta koska P. E. ei tahtonut enää hoitaa taloudellisia asioita, waan antautua kokonaan kirjalliseen ja luentotyöhön, ei hän halunnut jatkaa yhsihiteerinä-oloa. Ainoa keino pulman ratkaisemiseksi — ellei toista kandidaattia löytyisi — näytti hänestä olewan se, että hänelle myönnettäisiin mahdollisimman suuri määräämistwasta T. S:n asioisja; silloin mm. wältyisimat mutkikkaat kokousten pidot ja

neuvottelut ja väittelyt. P. E. esitti sentähden jäsenille tuon kuuluijaksi tulleen yksinvalitusohjelmansa, joka herätti innostusta monessa, mutta myös kiivaita vastaväitteitä. Vuoden 1919 vuosikokous olisi kyllä valinnut P. E:n yllishteeriksi uusilla waltuukilla, mutta koska P. E:n ehtona oli hänen suunnitelmansa yksimielinen hyväksyminen, hän kielsäyhi waalista. Pulma sai kuitenkin onnellisen ratkaisunsa, kun tohtori Sonck juostui rupeamaan yllishteeriksi.

Olisi saattanut otaksua, että rauha nyt olisi palannut seuraamme. Niin ei kuitenkaan tapahtunut. Jäsenlehti sisälsi joka numerossaan syytös- ja hyväksykirjoituksia perustaja-yllishteeriä vastaan. Sijaa annettiin lehdesjä mitä naurettawimmille huhuille ja epäilyksille perustaja-yllishteerin entisen raha-asiaiden hoidon suhteen, ja kuitenkin Seura omistaa welattoman päämajan ja joka wuosi Seuran filejä on asianomaisesti tarkastettu!

Epäweljellisyhyden huippu saawutettiin joulukuun 27 ja 28 p:nä pidetyssä Seuran ylimääräisessä kokouksessa Helsingissä. Se oli niin myrskyisä, että monen jäsenen mielestä oli mahdotonta jäädä Suomen Teosofiseen Seuraan. Koska kuitenkin wanhojen teosofien mielestä oli yhtä mahdoton jättää T. S., pidettiin yksityinen neuvottelukokous uudentuoden päiwänä 1920, jossa tulsiin siihen yksimieliseen päätökseen, että ainoa ratkaisu oli seuramme kahtiajako.

„Antakaa Suomen Teosofisen Seuran“ — kuuluiwat sanamme Presidentille — „säilyttämällä nimensä ja tarkoituksensa jakautua kahteen muodolliseen ja autonomiseen osastoon, esim. yhteiskunnalliseen ja okkultiseen, olkoon molemmilla oikeus muodostaa looshjeja joka puolella maata ja kerätä omat vuosimaksunsa. Yhteiskunnallisella osastolla on yllishteerinsä ja meillä okkultisen osaston jäsenillä (ehkä walitaan toisia osastonimiä) kansallispresidenttimme. Jos periaatteessa hyväksyhte ehdotuksemme, tahdomme myöhemmin laatia sen teknilliset yksityiskohdat.“

Mitä Seuran nykyiseen omaisuuteen tulee, arweltsiin, että okkultinen osasto luopuisi kaikesta yhteiskunnallisen osaston hyväksy.

Mitä suomalaisiin esoteristeihin tulee, kuuluijswat hekin ulkonaisesti joko toiseen tai toiseen osastoon, mutta sisäisesti he itse asiassa oliswät molempien osastojen yhdistäwänä siteenä.

Tähän kirjelmään liitti P. E. yksityiskirjeen, jossa hän esitti

Mrs. Besantille poikkeawat näkökantansa erinäisissä kysymyksissä, puhuen esim. Teosofisen Seuran „lankeemuksesta“ sotakysymyksen yhteydessä samaan tapaan kuin Tietäjän maaliskuun numerossa.

Kirjeestä lähetettiin Kopio tohtori Sonckille, mutta pyhdyttiin että hän pitäisi koko asian omana tietonaan, kunnes saapuisi Mrs. Besantin vastaus. Tohtori Sonck kirjoitti nyt myös kirjeen Mrs. Besantille, jossa hän puhui sangen ystävällisiä sanoja peustajayhliishteeristä, mutta piti hänen ja hänen ystäväinsä askeleta äkkilipkaisuena ja harhittsemattomana eikä katsonut olevan syytä kahtiajalkoon. Hänen mielestään Seuramme asiat olivat paranemaan päin, harmonia oli suurempi kuin ennen ja molemminpuoliset väärinkäsitykset saattoivat piankin haihtua. Kaikki tunnustawat P. E:n erinomaiset lahjat ja kyvyt ja pitävät häntä henkisenä suuruutena, mutta muutamat — joskin syyttä — epäilevät häntä itsekäistä, materialistisista, itsevaltiaista ja antroposofisista taipumuksista. Tohtori Sonckin mielestä oli sentähden kahtiajalko turha, mutta joka tapauksessa hän sanoi, että kun Mrs. Besant laajemmalla ja syvemmällä asiannäkemyskellään ja viisaudellaan ratkaisee kysymyksen, niin me kyllä tulemme noudattamaan hänen ratkaisuaan.

Rauan saimme odottaa vastausta sammikuussa lähetettyyn kirjelmäämme. Huhtikuussa kysyimme asiasta sähkötietse ja saimme tietää, että kirje tulisi. Mutta vasta toukokuun 13 p:nä Mrs. Besant kirjoitti vastauksensa, ja vasta kesäkuun 14 p:nä se joutui perustajayhliishteerin käsiin. Ei siis voi syyttää Mrs. Besantia siitä, että hän äkkilipkaa tai harhittsematta olisi rientänyt ratkaisemaan hänelle esitettyä kysymystä. Hänen vastauksensa on epäilemättä pitkän harhinnan tulos.

Mrs. Besantin kirje kuuluu englanniksi ja suomennettuna:

Adyar, Madras, 13. 5. 20.

My dear Brother.

There are many ways to the Supreme, and those who follow the Wisdom Path and the Action Path, are apt in the early stages to disagree, and both to disagree with the Devotion Path.

Just now, I personally think that, at this particular time, we need more to give to the world what we have than to seek to gain more to improve ourselves. But each must judge for himself, and I judge none. I cannot see why anyone should look on you as my „opponent“ because we think or work on our own lines. The world needs help on all lines. We do not want endless reduplications. So I am glad that you walk on your own path, and reach some I cannot reach.

It is not possible to have two Theosophical Societies in one country without changing the constitution. But you could quite well have two Theosophical Federations within the one National Society, working on different lines. You might guide one of these, with your plan of nominating your helpers, and those who like that way, very suitable for study, would enrol with you and work on your lines. These Federations need not be territorial, so that none could be excluded from either. Or, if you prefer it, you might form a teaching circle of your own, to study the lines that appeal to you and many others. The latter plan could not have E. S. students in it, if you had a special practice. For they must follow the lines laid down, and not practise any other way. E. S. members could study with you all right, but not leave off their meditation and study, nor take up any practice.

You would need to have one General Secretary for correspondence with Adyar, charters, diplomas, etc. the outer work. But outside this formal arrangement, you could organise in your own way. I think this gives you the liberty you want without needing a new constitution. You would all be „the T. S. in Finland“, but it would consist of two branches, divisions, federations, whatever name you like.

Whit all good wishes

Annie Besant.

Adyar, Madras, 13. 5. 20.

Rakas Weljeni.

Monta on tietä Korkeimman luo, ja ne, jotka seuraavat Wilsauden Tietä ja Toiminnan Tietä, ovat alkuaesteilla taipuwaitset

erimielisyhyksiin, ja molemmat erimielisyhyteen Hartauden Tien Kansja. Juuri nyt minä persoonallisesti ajattelen, että tänä erikoisena aikana meidän on pikemmin annettava maailmalle, mikä meillä on, kuin esittävä enemmän itsellemme omaksi parannukseksimme. Mutta jokainen ratkaiskoon itse puolestaan, enkä minä ketään tuomitse. En käsitä, miksiikä kukaan pitäisi teitä minun „vastustajanani“ sentähden, että ajattelemme tai työskentelemme omiin suuntiimme. Maailma tarvitsee apua kaikkiin suuntiin. Emme kaipaa loppumattomia toisintoja. Niinpä minä iloitsen siitä, että kuljette omaa tietänne ja voitatte joidenkuiden huomion, joiden huomiota minä en voi saavuttaa.

On mahdollonta pitää kahta Teosofista Seuraa yhdessä maassa muuttamatta konstitusfionia. Mutta teillä voisi aiwan hywin samassa Kansallisessa Seurassa olla kaksi Teosofista Liittoa, jotka työskentelisivät eri suuntiin. Te voisitte johtaa toista näistä ja suunnitelmanne mukaan itse nimittää auttajanne, ja ne, jotka pitävät tästä tawasta, mikä on sangen sopiwa tutkimista warten, tulisivat jäseniksi teidän puoleksenne ja työskentelisivät teidän suunta-uittojanne pitkin. Näiden liittojen ei tarvitse olla maantieteellisesti rajoitettuja, niin että ketään ei voisi sulkea ulos kumpaisestakaan. Tai, jos niin pidätte parempana, voisitte muodostaa oman opetuspiirinne, joka tutkisi niitä aloja, jotka teitä ja monia muita wiehättävät. Tämä jälkimäinen suunnitelma ei voisi käsittää E. S.-tutkijoita, jos teillä nim. olisi erikoinen harjoitusjärjestelmä. Sillä heidän täytyy noudattaa määrättyjä sääntöjään eikä harjoitella millään muulla tawalla. E. S.-jäsenet voisivat kyllä aiwan hywin tutkia johdollanne, mutta ei heittä miehistelyään eikä lukujaan, eikä ryhtyä mihinkään harjoitusmenetelyyn.

Teillä pitäisi olla yksi Ylisihiteeri kirjeenwaihtoa warten Adyarin Kansja, looshi- ja jäsenkirjoja jne. ulkonaista työtä warten. Mutta lukuunottamatta tätä muodollista järjestelyä te voisitte organisoitua omalla tawallanne. Luulen tämän suowan teille kaipaamanne wapauden ilman, että uusi konstitusfioni on tarpeen. Te olisitte kaikki „Suomen Teosofisena Seurana“, mutta tämä

oli kokoonpantu kahdesta haarautumasta, osastosta, liitosta tai millä nimellä tahansa tahdotte sitä nimittää.

Kaikeaa hyvää toivoen:

Annie Besant.

Kirjeensä sijällön Mrs. Besant wahwisti seuraawalla kirjeellä, jonka hän kirjoitti yhteisesti muutamille jäsenille ja osoitti tohtori Sonckille (julkastaan tässä suomeksi):

„Madras, toukokuun 18 p:nä 1920.

Rakkaat Veljet.

Olen vastaanottanut teidän kirjeenne. Kirjoitin viime viikolla Weli Pekka Erwastille, että Suomessa voi olla wain yksi Teosofinen Seura ja yksi yhsiyhteeri yhteyden wälittäjänä sen ja Päämajan kesken. Mutta voi olla kaksi sen osastoa eli haarautumaa, toinen niitä warten, jotka enimmin työskentelewät maailmassa, toinen niitä warten, jotka enimmin työskentelewät tulkimukksissa ja lutuisissa. Te woitte nähdä kirjeeni. Toiwon, että tämä tyydyttää molempia.

Wilpittömästi teidän

Annie Besant.

Olen kirjoittanut myös tohtori Sonckille ja eräälle rouwalle, jonka nimeä en muista, eräälle näyttelijättärelle.“

Teosofisen Seuran Presidentti on ylläolewilla kirjeillään antanut ikäänkuin suunauksensa Suomen T. S:n kahtiajolle ja toiwottanut sille kaikkea menestystä. Meillä onkin syhtä olettaa, että Suomen esimerkkiä tässä suhteessa tulewat monen muunkin maan seurat wähitellen noudattamaan.

Käytännöllisesti katsoen S. T. S:n Okkultisen Osaston ulkonainen työ tulee parhaasta päästä keskittymään teosofisen elämännymärryksen lewittämiseen kirjallisuuden, luentojen, taiteellisten ja tieteellisten apukeinojen, kokousten ynnä henkilökohtaisen keskus-

telun avulla. Osaston sisäinen työ tulee taas keskittymään kunkin jäsenen itselasvatukseen sekä tutkimus- ja looshityöhön. Kuten Presidenttimme lausuu: meidän on annettava mikä meillä on, sillä maailma sitä kaipaa! Ja kuten saatamme lisätä: meidän on allituisesti hankittava uutta, että yhä enemmän olisi meillä antamista!

Mitä Osastomme viralliseen toimintaan tulee, tahdomme noudattaa uutta periaatetta: niin vähän sääntöjä, pyhäliä ja rajoituksia kuin mahdollista, että toimintamme olisi täysin vapaa ja inhimillinen. Olemme oppineet Suomen T. S.:sta sen, että pyhäliät wiewät meiltä weljellishyden, hienotunteisuuden, luottamuksen ja uskon.

Osastomme taloudellinen elämä on niinkään järjestettävä uudelle kannalle. Säännöllisinä vuosimaksuina Suomen Teosofiselle Seuralle tulee molemmilla osastoilla olemaan Indiaan ja Euroopalaiselle Liitolle menewät henkilökohtaiset werot, sitä paitsi tilapäisinä menoina uusista jäsenkirjoista ja looshikirjoista jäädytetyt maksut ynnä mahdollisesti muita tilapäisiä menoja yhteiselle S. T. S.:lle. Sen lisäksi on selwää, että Oskultinen Osastomme omaan työhönsä tarvitsee suurtaakin kannatusta jäseniltään. Muutamat owat ajatelleet, että markka wiihkolta ei olisi liikaa odotettu alimpana toiwottawana jäsenmaksuna. Alkööän kuitenkin vähäwaraisuus estääkö ketään liittymästä S. T. S:n Oskultiseen Osastoon. „Lesken ropo“ on wälistä suuriarwoisempi henkileltä vaikutuseltaan kuin rikkaan kultakasa.

Olemme suunnitelleet, että kunkin jäsenen rahallinen kannatus olisi vapaaehtoinen, mutta tapahtuisi neljä kertaa wuodesja: maaliskuussa, kesäkuussa, syyskuussa ja joulukuussa. Personallisesti läsnäolewien perustajien kesken kesäkuussa tapahtunut vapaaehtoinen keräys tuotti kolmatta tuhatta markkaa. Jokainen T. S:n jäsen, joka nyt ilmoittaa liittywänsä meihin, on tawallaan perustawa jäsen, ja odotamme sentähden, että hän samalla lähettää jonkun rahasumman ensimmäisenä awustuksena Oskultiselle Osastolle. Rahat on lähettettävä — paraiten postiosoituksella — rouwa Hilda Pihlajamäelle, os.: Aggelby.

Olkoon jäsenmaksujen suhteen tunnuslausenamme: niin paljon kuin sydämeni, omatuntoni ja järkeni kehoittaa minua antamaan!

Osastomme työ alkaa jo tänä kesänä. Perustaja-yhdisteeri Pekka Ervast tulee heinä- ja elokuun ajalla läymään Suomen T. S. kaikisja loosheisja. Tämä matka ei ole julkista esitelmoi- mistä warten, waan koskee yksinomaan teosofesja ja T. S:n jäse- niä. Perustaja-yhdisteeri matkallaan selwittää Okkultisen Osaston työtä ja tarkeitusta ja wastaa kaikkiin nykyistä tilannetta koske- wiin kysymyksiin. Matka alkaa Tampereelta ja kulkee Itä-Suo- men kautta pohjoiseen ja Oulusta etelään länsirannikkoa pitkin, päättöyen Turkuun ja Helsinkiin. Näihin matkakustannuksiin on eräs jäsenemme jo antanut Smk. 2,000: —.

Kuten Mrs. Besantin kirjeestä käy selwille, owat molemmat osastot oikeutetut perustamaan loosheja ja ottamaan wastaan irto- jäseniä. Yhdisteeri yksin on yhteinen molemmille ja hänen toi- menja supistuu jäsen- ja looshekirjojen allekirjoittamiseen sekä kirje- waihtoon Seuran päämajan kansja. Koska hänet walitaan kol- melksi wuodeksi kerrallaan, ei osastoille ole tarpeen pitää yhteistä kokousta kuin joka kolmas wuosi. Suomen T. S:n säännöt tule- wat luonnollisesti jonkun werran muuttumaan ja kumpaisestakin osastosta yhteisesti walittawan sääntökomitean huoleksi jää wal- mistaa sääntöehdotus ja saada se asianomaisessa järjestyksessä hy- wälksytyksi ja wahwistetuksi.

Mitä Teosofisen Seuran nykyisiin esoteristeihin tulee, saawat he, kuten Presidentti kirjeesjään huomauttaa, wapaasti kuulia, mihin osastoon haluawat.

Wikipitön toiwomukseemme on, että kahtiajakko osoittautuu onnel- lijeksi teosofiselle liikkeellemme ja että Suomen teosofinen työ wir- kistyy, elostuu, wapautuu pikkumaisuudesta ja juwaisemattomuus- desta sekä walmistaa osaltaan sitä henkistä tulewaisuutta, joka ihmiskuntaa odottaa.

Tuonenkyläsä, kesäkuun 30 p:nä 1920.

S. T. S. Okkultisen Osaston
puolesta:

Pekka Ervast.

S. T. S. perustaja-yhdisteeri.

Huomautus.

Suomen Teosofisen Seuran Okkultiseen Osastoon liittyneet jäsenet eivät ottaneet osaa vuosikokouksessa pidettyihin myöhempiin kokouksiin, joten he eivät olleet mukana vaikuttamassa niihin, varsinkin taloudellisia asioita koskeviin päätöksiin, joita mainituissa kokouksissa tehtiin.

Handwritten title or header, possibly "Handwritten" or similar, appearing upside down.

Handwritten text, appearing upside down, possibly a list or notes. The text is mirrored across the fold.

Handwritten text, appearing upside down, possibly a date or reference.

Handwritten text, appearing upside down, possibly a name or signature.